

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. februar 2022
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: BETU
Sagsnr.: 2021-187-0043
Dok.: 2300251

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 54 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logging) m.v.) (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Samira Nawa (RV).

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 54 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93)

”Vil ministeren redegøre for om 118-databasen må placeres og/eller it-supporteres fra tredjelande udenfor EU, hvis telebranchen bliver forpligtet til at indberette CPR-numre til registrering i 118-databasen?”

Svar:

Efter telelovens § 31, stk. 5, nr. 2, skal nummeroplysningsdata altid videregives til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste (»118-databasen«), jf. telelovens § 14, stk. 2, nr. 4.

Ved nummeroplysningsdata forstås ifølge telelovens § 31, stk. 2, oplysninger om abonnentnumre, der er tildelt slutbrugere, indeholdende navn, adresse, eventuelle oplysninger om stilling, abonnentnummeret og den kategori af tjeneste, abonnentnummeret anvendes til.

Med det fremsatte lovforslags § 2, nr. 2, foreslås det, at telelovens § 31, stk. 2, ændres således, at nummeroplysningsdata også omfatter unikt ID og eventuelle oplysninger om bruger.

Som det fremgår under pkt. 3.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med den foreslåede ændring bl.a. at sikre, at en telefon eller et andet kommunikationsapparat i videst muligt omfang entydigt kan henføres til en person, og at det er den rigtige person, kommunikationsapparatet henføres til. Dette vurderes bedst sikret ved registrering af unikt ID på slutbrugeren.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 2, skal unikt ID forstås som personnummeret for fysiske personer, der er tildelt et personnummer. For fysiske personer uden personnummer angives navn, fødselsdato (inklusive fødselsår), køn, et pasnummer eller nummer fra nationalt identitetskort og udstedelsesland for passet eller det nationale identitetskort.

Den foreslåede § 786 g i retsplejeloven indebærer, at der kan fastsættes regler om, at opbevaring af oplysninger registreret som følge af de foreslåede

§§ 786 a-786 f i retsplejeloven eller pålæg eller regler udstedt i medfør heraf skal ske på servere i EU. Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 786 g, at nummeroplysningsdata som defineret i § 31, stk. 2, i teleloven, og som udbydere bl.a. skal indsamle og registrere til brug for nummeroplysningsdatabasen, ikke vil være omfattet af bestemmelsen. Med lovforslaget lægges der således ikke op til at stille særskilt krav til, at nummeroplysningsdata opbevares på servere i EU.

Herudover er spørgsmål om, hvorvidt personoplysninger (som f.eks. navn, adresse og unikt ID på en fysisk person) må opbevares uden for EU, i almindelighed reguleret af databeskyttelsesforordningens kapitel V (artikel 44-50).

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 45 kan personoplysninger overføres til et tredjeland (et land uden for EU/EØS), hvis Europa-Kommissionen har vedtaget en afgørelse om, at tredjelandet, et område eller en eller flere specifikke sektorer i det pågældende tredjeland har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, kan personoplysninger efter forordningens artikel 46 bl.a. overføres til et tredjeland, hvis der stilles fornødne garantier mv. gennem Europa-Kommissionens standardbestemmelser om databeskyttelse (dvs. kontrakt-skabeloner, som udfyldes og underskrives af dataeksportøren og dataimportøren).

Spørgsmålet om, hvorvidt standardbestemmelserne stiller fornødne garantier for en overførsel af personoplysninger til et tredjeland, afhænger af en konkret vurdering, men det forhold, at der indgår personnumre udelukker ikke, at der kan ske overførsel af personoplysninger til et tredjeland.

Bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 2, om ændring af telelovens § 31, stk. 2, ændrer i øvrigt ikke ved den vurdering, der skal foretages efter reglerne i databeskyttelsesforordningen, når personoplysninger ønskes opbevaret i et tredjeland.